

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา

ณัฐญา สุขรัตน์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา จำแนกตามเพศ และระดับการศึกษาสูงสุด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวนทั้งสิ้น 103 คน โดยใช้ตารางเครชีและมอร์แกน (Krejcie&Morgan) โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาความเชื่อมั่นด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนนาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา จำแนกตามเพศ วิเคราะห์ค่าโดยใช้ค่า t-test แบบ Independent สำหรับระดับการศึกษาสูงสุดวิเคราะห์ค่าโดยใช้ค่า One - way analysis of variance เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe Post hoc Comparison)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการกำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติ ด้านการนิเทศและติดตาม ด้านการส่งเสริมสนับสนุน ด้านการประเมินและรายงาน ทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชาต่างกันอย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการกำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติ ด้านการนิเทศและติดตาม ด้านการส่งเสริมสนับสนุน ด้านการประเมินและรายงาน
3. ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา ในภาพรวมต่างกันอย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีความต่างกันอย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการกำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติ ด้านการนิเทศและติดตาม ด้านการส่งเสริมสนับสนุน ด้านการประเมินและรายงาน

คำสำคัญ

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน, การบริหารวิชาการ, โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา

ความนำ

โลกปัจจุบันเกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมืองอย่างรวดเร็ว การพัฒนาประเทศให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงและเจริญก้าวหน้าทัดเทียมประเทศอื่นๆ จำเป็นต้องอาศัยคุณภาพของประชากรในประเทศ ซึ่งการศึกษาถือว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคนให้สามารถนำความรู้ความสามารถที่ได้จากการศึกษาไปพัฒนาประเทศในทุกๆ ด้านได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมภายในประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544)

การศึกษาจึงเป็นกระบวนการสำคัญที่ทำให้มนุษย์ได้พัฒนาคุณภาพชีวิตของตนให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข บุคคลจึงจำเป็นต้องได้รับการศึกษาตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการในการจัดการศึกษาว่า ให้เป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้ คุณธรรม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ด้วยเหตุนี้รัฐบาลจึงได้ตราเป็นพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ออกมาบังคับใช้โดยกฎหมายฉบับดังกล่าวถือว่าเป็นกฎหมายแม่บททางการศึกษาที่สำคัญ ซึ่งเป็นกลไกสำคัญที่ใช้ในการดำเนินการปฏิรูปการศึกษาให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมอันจะเป็นกรอบและแนวทางให้กับผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ได้นำไปใช้ในกระบวนการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของคนไทยให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ กล่าวคือ เป็นมนุษย์ที่มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา มีความรู้ คุณธรรม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างสันติ การจัดการศึกษาที่ผ่านมามีปัญหาที่สำคัญ ซึ่งส่งผลกระทบต่อพัฒนาคุณภาพของประชากรหลายประการด้วยกัน หลักสูตรการศึกษาก็เป็นประเด็นที่สำคัญประเด็นหนึ่งกล่าวคือ การจัดหลักสูตรที่ผ่านมาไม่สามารถสะท้อนภาพความต้องการที่แท้จริงของสถานศึกษา ผู้เรียนและท้องถิ่นได้ การกำหนดสาระและกิจกรรมไม่สามารถสร้างพื้นฐานในการคิด วิธีการเรียนรู้ รวมถึงการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติจริงที่สำคัญการจัดการศึกษาขาดการบูรณาการให้สอดคล้องและทันต่อสภาพการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว รัฐบาลจึงได้มีการ

ปฏิรูปการศึกษา ปรับเปลี่ยนและประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งเป็นหลักสูตรแกนกลางที่ใช้ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีความรู้ความสามารถมีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขบนพื้นฐานของความเป็นไทย โดยได้กำหนดสาระการเรียนรู้ที่เป็นองค์ความรู้ ทักษะกระบวนการ คุณธรรม จริยธรรมเป็น 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วย ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้ยังได้กำหนดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ในโครงสร้างของหลักสูตร โดยมุ่งส่งเสริมผู้เรียนให้ได้รับการพัฒนาแบบองค์รวมของความเป็นมนุษย์ให้ครบทุกด้าน เพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นพบตนเองในด้านความสามารถและความถนัด เห็นคุณค่าในการประกอบอาชีพ รู้จักบทบาทหน้าที่ที่มีความรับผิดชอบในการบำเพ็ญประโยชน์ต่อชุมชน สังคม ประเทศชาติและดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายในสังคมทั้งพ่อแม่ ผู้ปกครอง ชุมชน และภูมิปัญญาท้องถิ่น เมื่อเป็นเช่นนี้ ในการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องให้มีการสอดแทรกกิจกรรมเพื่อการก้าวสู่ความเป็นมนุษย์ของสังคมมากกว่าก้าวสู่ภาควิชาการ (ชาติรี ตำราญ, 2543) การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรจึงมีความสำคัญต่อการเรียนรู้และประสบการณ์ต่อผู้เรียนเป็นอย่างมาก “กิจกรรม” เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยเสริมหลักสูตรการเรียนการสอนที่สนองตอบความต้องการและความสนใจ ซึ่งแต่เดิมนั้นกิจกรรมที่สถานศึกษาจัดให้แก่แก่นักเรียนมีชื่อเรียกต่างๆ กันเช่น กิจกรรมนักเรียน กิจกรรมนอกหลักสูตร กิจกรรมนอกเวลาเรียน กิจกรรมร่วมหลักสูตร กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมพิเศษ กิจกรรมนอกห้องเรียน จนในปัจจุบันกรมวิชาการได้ใช้ชื่อเรียกใหม่ให้เหมือนกันว่า “กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน”

จากความสำคัญดังกล่าว กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจึงต้องมีการพัฒนาปรับปรุงให้เหมาะสม โดยมุ่งเน้นให้เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติจริงด้วยตนเอง โดยเน้นให้นักเรียนเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขและเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเลือกเองตามความสามารถ ความสนใจ และความถนัดอย่างแท้จริง เมื่อเป็นเช่นนี้ การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจึงเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งในการวางแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้สนองต่อสภาพปัญหาความต้องการของผู้เรียน และความพร้อมของสถานศึกษาให้ได้มากที่สุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา โดยจำแนกตามสถานภาพ

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรเป็นครูผู้สอนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 144 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือครูผู้สอนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 คัดเลือกโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 103 คน

ตัวแปรในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ และ ระดับการศึกษาสูงสุด
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา จำแนก 4 ด้าน คือ 1. ด้านการกำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติ 2. ด้านการนิเทศและติดตาม 3. ด้านการส่งเสริมสนับสนุน 4. ด้านการประเมินและรายงาน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ครูผู้สอนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวนทั้งสิ้น 103 คน โดยใช้ตารางเครชีและมอร์แกน (Krejcie&Morgan) ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ชัดเจนยิ่งขึ้นโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67 - 1.00 และหาค่าความเชื่อมั่นใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficeint) ตามวิธีของคอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 โดยแบ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ 1.สถานภาพส่วนบุคคล 2.เนื้อหาที่จะทำวิจัย 3.ข้อเสนอแนะ คำถามปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติด้วย t-test แบบ Independent และ ANOVA (One - way analysis of variance) สำหรับตัวแปรเพศและระดับการศึกษาสูงสุด

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปเป็นข้อๆ ดังต่อไปนี้

1. สภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 103 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยมีระดับการศึกษาสูงสุดปริญญาตรีมากที่สุด รองลงมาปริญญาโท และปริญญาเอก ตามลำดับ
2. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 โดยภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า รายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ดังนี้

3.1 ด้านการกำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติ พบว่า ครูเพศหญิงมีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา สูงกว่าเพศชาย

3.2 ด้านการนิเทศและติดตาม พบว่า ครูเพศหญิงมีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา สูงกว่าเพศชาย

3.3 ด้านการส่งเสริมสนับสนุน พบว่า ครูเพศหญิงมีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา สูงกว่าเพศชาย

3.4 ด้านการประเมินและรายงาน พบว่า ครูเพศหญิงมีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา สูงกว่าเพศชาย

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ดังนี้

4.1 ด้านการกำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติ พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา แตกต่างกัน

4.2 ด้านการนิเทศและติดตาม พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา แตกต่างกัน

4.3 ด้านการส่งเสริมสนับสนุน พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา แตกต่างกัน

4.4 ด้านการประเมินและรายงาน พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีความคิดเห็นในด้านการส่งเสริมสนับสนุนมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการกำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติ รองลงมา คือ ด้านการประเมินและรายงาน และอันดับสุดท้าย คือ ด้านการนิเทศและติดตาม ซึ่งอภิปรายในแต่ละด้าน ได้ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านการกำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติโดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กำหนดนโยบายในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า

โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา ได้มีการดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามโครงสร้างการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งกำหนดให้กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองตามศักยภาพ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล สอดคล้องกับการศึกษาของ เศรษฐพงษ์ แก้วพิลา (2547) ได้ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาทุกขนาด มีสภาพการดำเนินงานการจัดกิจกรรมนักเรียนด้านการกำหนดนโยบายการจัดกิจกรรม ด้านการวางแผนกิจกรรม ด้านการประเมินผลการจัดกิจกรรม และด้านความร่วมมือในการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับมาก

ด้านที่ 2 ด้านการนิเทศและติดตาม โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการติดตามสอบถามปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา ได้มีการดำเนินการนิเทศติดตามการปฏิบัติงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นระยะจากฝ่ายบริหาร ซึ่งสอดคล้องกับ บำเพ็ญ อินทร์โสม (2545) ได้นำเสนอรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนเห็นว่าปัจจุบันโรงเรียนดำเนินการนิเทศภายในโรงเรียนตามองค์ประกอบของรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียน ชี้แจงเกี่ยวกับจุดประสงค์ การกำหนดบทบาทขององค์กรในโรงเรียน การดำเนินการตามขั้นตอนกระบวนการนิเทศภายในโรงเรียนในระดับมากทุกรายการ

ด้านที่ 3 ด้านการส่งเสริมสนับสนุน โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดครูเข้าสอนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะทางโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา มีโครงการส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียน ซึ่งเป็นนโยบายของฝ่ายบริหารโดยบูรณาการกิจกรรมจากทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ สอดคล้องกับ ภรณ์ญะ พิระพงษ์ (2545) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารกิจกรรมนักเรียนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสิทธิภาพ พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านนั้นมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าทุกโรงเรียนนั้นดำเนินการตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีการศึกษาดูงาน ประชุมอบรม และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ผู้บริหารและครูจึงหันมาเอาใจใส่พัฒนาส่งเสริมนักเรียนเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับ จินตนา ร่องเรืองคุณ (2456) ได้ศึกษาเรื่องส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 ของผู้บริหารนำร่องและโรงเรียนเครือข่ายสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ผลพบว่า สภาพการส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารโรงเรียนด้านกิจกรรมแนะแนว ผู้บริหารปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกบทบาท รายการที่ปฏิบัติสูงสุด ได้แก่ การกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และประชุมชี้แจงแก่บุคลากร จัดให้มีการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ส่งเสริมให้ครูเข้าร่วม อบรม สัมมนา และประชุมชี้แจงแก่บุคลากร

ด้านที่ 4 ด้านการประเมินและรายงาน โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดประชุม ชี้แจงวัตถุประสงค์และข้อกำหนดของการประเมินให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

อย่างทั่วถึง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโครงการการบริหารการทำงานของโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา นั้นเป็นไปในรูปแบบของ PDCA มีการวางแผนการทำงาน การลงมือปฏิบัติและประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยสอดคล้องกับ จินตนา ร่องเรืองคุณ (2456) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนั้นควรจัดให้มีการประเมินผลเป็นระยะ ตามสภาพจริง นอกจากนี้ ศิริลักษณ์ วงษ์จันทร์หาญ (2545) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารงานแนะแนวตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า ในภาพรวมทุกด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน การจัดองค์กร การแต่งตั้งบุคลากร การดำเนินงาน และการประเมินผล อยู่ในระดับปฏิบัติมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา จำแนกตามเพศ พบว่า โดยภาพรวมพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูเพศหญิงนั้นมีการรับรู้ด้านนโยบายที่ไวกว่าเพศชาย สอดคล้องกับ เศรษฐพงษ์ แก้วพิลา (2547) ได้ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า 1) โรงเรียนมัธยมศึกษาทุกขนาด มีสภาพการดำเนินงานการจัดกิจกรรมนักเรียนด้านการกำหนดนโยบายการจัดกิจกรรมด้านการวางแผนกิจกรรม ด้านการประเมินผลการจัดกิจกรรม 2) เพศหญิงนั้นมีการรับรู้สภาพปัจจุบันและปัญหาจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในทุกด้านมากกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านการกำหนดนโยบาย พบว่า ครูเพศหญิงมีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา สูงกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูเพศหญิงนั้นมีการรับรู้ด้านการบริหารกิจกรรมที่ไวกว่าเพศชาย สอดคล้องกับ ภรณ์ฤทัย พิระพงษ์ (2545) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารกิจกรรมนักเรียนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสิทธิภาพ พบว่า 1) ภาพรวมและรายด้านนั้นมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าทุกโรงเรียนนั้นดำเนินการตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีการศึกษาดูงาน ประชุมอบรม และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ผู้บริหารและครูจึงหันมาเอาใจใส่พัฒนาส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของนักเรียนเพิ่มขึ้น 2) เพศหญิงมีการรับรู้ด้านการบริหารกิจกรรมนักเรียนมากกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านที่ 2 ด้านการนิเทศและติดตาม พบว่า ครูเพศหญิงมีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา สูงกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูเพศหญิงนั้นมีการรับรู้ด้านการดำเนินงานในรูปแบบการนิเทศภายในที่ไวกว่าเพศชาย สอดคล้องกับ บำเพ็ญ อินทร์โสม (2545) ได้นำเสนอรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัย พบว่า 1) ผู้บริหารและครูผู้สอนเห็นว่าปัจจุบันโรงเรียนดำเนินการนิเทศภายในโรงเรียนตามองค์ประกอบของรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียน ชี้แจงเกี่ยวกับจุดประสงค์ การกำหนดบทบาทขององค์กรในโรงเรียน การดำเนินการตามขั้นตอนกระบวนการนิเทศภายในโรงเรียนในระดับมากทุก

รายการ 2) เพศหญิงมีการรับรู้การดำเนินงานในรูปแบบการนิเทศภายในมากกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านที่ 3 ด้านการส่งเสริมสนับสนุน พบว่า ครูเพศหญิงมีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา สูงกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูเพศหญิงนั้นมีการรับรู้ด้านการส่งเสริมสนับสนุนที่ไวกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับ เศรษฐพงษ์ แก้วพิลา (2547) ได้ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า เพศหญิงนั้นมีการรับรู้สภาพปัจจุบันและปัญหาจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในทุกด้านมากกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านที่ 4 ด้านการประเมินและรายงาน พบว่า ครูเพศหญิงมีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา สูงกว่าเพศชาย ครูเพศหญิงนั้นมีการรับรู้ด้านการประเมินและรายงานที่ไวกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับ เศรษฐพงษ์ แก้วพิลา (2547) ได้ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า เพศหญิงนั้นมีการรับรู้สภาพปัจจุบันและปัญหาจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในด้านการติดตามผลมากกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าระดับการศึกษาที่ต่างกันนั้นย่อมมีกระบวนการรับรู้ การตกผลึกทางความคิดที่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ จักรินทร์ โอวาทมหาศิลป์ (2549) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมยุวกาชาดของครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนกิจกรรมยุวกาชาดที่มีคุณวุฒิต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมยุวกาชาด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของครูที่มีต่อการจัดกิจกรรมยุวกาชาดตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่าครูที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของ โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา เพื่อนำข้อมูลมาพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนอย่างสูงสุด
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของ โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา จำแนกตามอายุ ประสบการณ์การสอน และระดับชั้นที่สอน รายวิชา/กลุ่มสาระที่สอน เพื่อนำมาเปรียบเทียบความแตกต่างต่อความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อพัฒนาการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของโรงเรียน

3. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของ โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา โดยใช้เครื่องมือในการวิจัยรูปแบบอื่น เช่นแบบสัมภาษณ์ แบบสำรวจ ซึ่งเป็นการสื่อสารสองทาง ทำให้ผู้วิจัยเข้าใจและตีความข้อมูลได้ง่ายขึ้นและได้ข้อมูลเชิงคุณภาพในการทำงาน

เอกสารอ้างอิง

- จักรินทร์ โอวาทมหาศิลป์. (2549). *ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมยุวกาชาดของครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3*. ปริญญาโท กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- จินตนา รอดเรืองคุณ. (2546). *การส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของผู้บริหารโรงเรียนนาร่องและโรงเรียนเครือข่าย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชาตรี สำราญ. (2543). *คนสองคน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- บำเพ็ญ อินทร์โสม. (2545). *การนำเสนอรูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- ภรณญู ภีระพงษ์. (2545). *การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสิทธิภาพ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิริลักษณ์ วงษ์จันทร์หาญ. (2544). *การบริหารงานแนะแนวตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ .
- เศรษฐพงษ์ แก้วพิลา. (2547). *การศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการจัดกิจกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาของแก่น เขต 4*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2544). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ: พริกหวาน การพิมพ์.